

δε συνοδεῖαν Ἰνδῶν (1) (ἀγρίων Ἀμερικανῶν) συνιστάμενην ἐξ ὀκτὼ ἀνδρῶν, ἐξερχομένην ἐκ τοῦ δάσους καὶ διευθυνομένην πρὸς τὴν καλύδην των.

(ἀκολουθεῖ.)

Μικρὰ πράγματα.

Ἡ ζωὴ ἀποτελεῖται ἐκ μικρῶν πραγμάτων. Ὅστις ταξιδεύει εἰς χώραν τινὰ πρέπει νὰ ὁδοιπορῇ κατὰ μικρόν.

Ὅστις γράφει βιβλίον πρέπει νὰ γράφῃ λέξιν μετὰ λέξιν καὶ περιᾶδον μετὰ περιᾶδον.

Ὅστις σπουδάζει ἐπιστήμην τινὰ, πρέπει νὰ σπουδάσῃ βαθμὴδὸν τὰ διάφορα στοιχεῖα, τὰ ὅποια συνιστοῦν αὐτήν· πρέπει νὰ μάθῃ μίαν πρὸς τὴν μίαν καὶ μίαν κατόπιν τῆς ἄλλης ὅλας τὰς ἀρχὰς αὐτῆς.

Ἀπὸ τί δὲ συνίσταται ἡ εὐδαιμονία τῆς παροῦσης ζωῆς μας; Ἐκ μικρῶν, ἐξ ἐλαχίστων πραγμάτων. Ἐκ μικρῶν, ἀσημάντων, φιλοφροσυνῶν, εὐχαρίστων, λόγων, μικρῶν μειδιαμάτων, φιλικῶν ἐπιστολιδίων, μικρῶν εὐχῶν, καὶ μικρῶν εὐεργεσιῶν. Εἰς μεταξὺ ἐνὸς ἑκατομμυρίου, καὶ μόνον ὅπως ἐπὶ ζωῆς τοῦ δύνανται νὰ κάμῃ ἡρώϊκην τινα πρᾶξιν. Ἀλλὰ τὰ πράγματα, τὰ ὅποια κυρίως ἀποτελοῦν τὴν ζωὴν μας εἶναι μικρὰ, ἐλάχιστα καὶ συμβαίνουσιν πᾶσαν ὥραν καὶ πᾶσαν στιγμήν τῆς ἡμέρας. Εἶναι δὲ ἐφθνηγότατα καὶ εὐκολώτατα καὶ πᾶς τις δύνανται νὰ τὰ κάμῃ. Ἀλλὰ δυστυχῶς τὰ μικρὰ, ἀλλ' εὐσιώδη ταῦτα εἰς τὴν εὐτυχίαν ἀλλήλων πράγματα ὅλοι μας σχεδὸν ἀμελοῦμεν, καὶ οὕτω στεροῦμεν καὶ ἄλλους καὶ ἑαυτοὺς μεγάλων εὐχαριστήσεων.

Μικροὶ μου φίλοι συνειθίσατε νὰ ἐκτελῆτε ἀπὸ τοῦδε τὰ μικρότατα ταῦτα πράγματα καὶ θὰ εὕρετε, ὅτι σεῖς πρῶτοι θὰ δρῆσετε τοὺς ὡραίους καὶ εὐχαρίστους καρπούς των.

ΔΥΟ ΩΡΑΙ ΤΗΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑ.

Εἰς μίαν τῶν καιροπόλεων τῆς Ἀμερικῆς ἔζη κοράσιον δεκάπενταετὲς πολὺ πτωχόν, τόσον πτωχόν, ὥστε μόλις ἐδύνατο νὰ πορίζεται τὰ πρὸς τὸ ζῆν διὰ τῆς βελόνης του.

Ἀλλὰ ἡ κόρη αὕτη ἦτο εὐσεβὴς καὶ ἐπεθύμει νὰ κάμῃ κατὶ τι καὶ διὰ τοὺς ὁμοίους τῆς· ἐγνώριζε δὲ, ὅτι πολλὰ πτωχὰ παῖδια καὶ κοράσια δὲν ἐσύχναζον οὐ-

(1) Ὁ Κολόμβος δταν ἀνεκάλυψε τὴν Ἀμερικὴν, ἐνόμισεν, ὅτι εἶχε φθάσει εἰς τὰς Ἀνατολικὰς Ἰνδίας, διότι ἐκεῖ ἦτο ὁ σκοπὸς του νὰ ὑπάγῃ ταξιδεύων πρὸς δυσμὰς, ἀντὶ νὰ περιέλθῃ τὸ ἀκρωτήριον τῆς Καλῆς Ἑλπίδος, διὰ νὰ συντομεύσῃ τὸ ταξίδιον· διὰ τοῦτο ὠνόμασε τοὺς αὐτόχθονας κατοίκους τῆς Ἀμερικῆς Ἰνδοὺς· ἔκτοτε οὗτοι καλοῦνται Ἀμερικανοὶ Ἰνδοὶ πρὸς διάκρισιν τῶν κυρίως Ἰνδῶν.

τε εἰς τὰ καθημερινὰ, οὔτε εἰς τὰ Κυριακὰ σχολεῖα, μόνον καὶ μόνον διότι ἐντρέποντο νὰ ὑπάγουν ἐκεῖ μετὰ τὰ κουρελιασμένα καὶ ἀκάθαρτα φορέματά των. Ὁθεν ἀπεφάσισε νὰ ἀφιερῶσθαι δύο ὥρας τὴν ἐβδομάδα εἰς ἐργασίαν, τῆς ὁποίας τὸ προῖον ὤρισε πρὸς βοήθειαν τοιοῦτων παιδίων.

Καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν ἐδαπάνη τὰς ὥρας ταύτας εἰς ἐπιδιόρθωσιν τῶν παλαιῶν ἐνδυμάτων, τὰ ὅποια ἐσσεβεί· καὶ φιλόφρονος κυρία τῇ ἐδίδον, ὥστε ἐντὸς ὀλίγου κατάρθρωσε νὰ ἐνδύσῃ διάφορα κοράσια. Τὴν καλὴν τῆς τούτην ἀπόφασιν ἐμυμήθησαν μετ' οὐ πολὺ ἄλλαι νεάνιδες καὶ οὕτω κατὰ μικρόν ἰδρύθη ἐν τῶν μεγάλων φιλοφροσυνῶν καταστημάτων ἐν τῇ Νέᾳ Ἀγγλίᾳ, τὸ ὅποion ἐνδύει χιλιάδας πτωχῶν καὶ δίδει ἐργασίαν εἰς πολλὰς ἄλλας χιλιάδας γυναικῶν κατ' ἔτος.

Ἰδοὺ τί κάμνει ὀλίγος καιρὸς συνοδευόμενος μετὰ καλὴν καὶ ἀγαθὴν διάθεσιν καὶ θέλησιν.

ΚΑΛΟΙ ΛΟΓΟΙ.

Καλοὶ λόγοι δὲν κοστίζουν πολὺ—οὔτε τὴν γλῶσσαν, ἢ ὅποια τοὺς προσφέρει, βλάπτουν, οὔτε εἰς τὸν νοῦν τοῦ μεταχειριζομένου αὐτοὺς προσένοῦν τὴν ἐλαχίστην ταραχήν.

Ἄν καὶ δὲν κοστίζουν πολὺ, κατορθώνουν ὅμως μεγάλην πράγματα.

1. Ὑποδοχθῶν τὴν ἀγαθὴν φύσιν καὶ καλὴν θέλησιν τοῦ ἀνθρώπου. Μαλακοὶ λόγοι μαλακύνουν τὴν ψυχὴν, ἐνῶ οἱ ὀργίλοι καὶ ὀριμῆς λόγοι προσθέτουν ἐξόλα εἰς τὴν φλόγα τῆς ὀργῆς καὶ τὴν κάμνουν νὰ καίῃ μετὰ περισσότεραν ὀρμὴν.

2. Καλοὶ λόγοι συντείνουσιν εἰς τὸ νὰ κάμουν τὸν ἀνθρώπον εὐχαριν· ἐνῶ.

Οἱ ψυχροὶ λόγοι παγώνουν τὸν ἀνθρώπον,

Οἱ θερμοὶ τὸν καυματίζουν,

Οἱ σαρκαστικοὶ τὸν ἐρεθίζουν,

Οἱ πικροὶ τὸν πικραίνουν.

Ἐκτὸς τούτων ὑπάρχει τοσαύτη πληθὺς ἄλλων εἰδῶν λόγων ἐν χρήσει εἰς τὰς ἡμέρας μας, ὥστε εἶναι λίαν ἐπιθυμητὸν νὰ ἀναφέρωμεν ἐνταῦθα τινὰς αὐτῶν.

Ὅστω λ. χ. ἔχομεν..

Ματαιοὺς λόγους, Μωροὺς λόγους,

Ἀργοὺς » Κενροὺς »

Ἀσκέπτους » Βλασφήμους »

Παισματώδεις » Ταραχώδεις »

Πολεμικοὺς »

Οἱ καλοὶ καὶ ἀδρόφρονες λόγοι ἔχουσι προσέτι καὶ τοῦτο τὸ καλὸν ἀποτέλεσμα, ὅτι παράγουσι τὴν εἰκόνα των εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων. Πραϋνοῦν, καθ-

συχάζουν και παρηγοροῦν τὸν ἀκούοντα καὶ τὸν κτ-
μουν νὰ αἰσχύνηται διὰ τὰ πικρά, ἀφιλά καὶ κακὰ αἰ-
σθήματά του.

Ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι ὁ τύπος τοῦ γλυ-
κέος καὶ καλοῦ τρόπου τοῦ ὁμιλεῖν καὶ αὐτὸν πρέπει
νὰ μιμώμεθα ἂν ἀληθῶς ἤμεθα ὁπαδοὶ καὶ φίλοι αὐτοῦ.

ΗΜΕΙΣ Ν' ΑΡΧΙΣΩΜΕΝ ΑΜΕΛΟΥΜΕΝ.

Τοῦ Χριστοῦ ἦτο ἐπαγγελία
Νὰ μᾶς λυτρώσῃ ἐξ ἁμαρτίας,
Καὶ νὰ μᾶς φέρῃ ἐν μετανοίᾳ
Εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ τῆς σωτηρίας.

Πρὸς τί θμως ἐκ ῥαθυμίας
Ἡμεῖς ν' ἀρχίσωμεν ἀμελοῦμεν,
Κι' οὐδὲν ἄλλο ἢ τῆς εὐθείας
Νὰ ἐκτραπῶμεν πάντα ζητοῦμεν;

*Ἡ τί σημαίνει ἐν μετανοίᾳ
Κ' ἐν θλίψει λέγοντες ὅτι ζῶμεν
Ἀδιακόπως ἐν ἁμαρτίᾳ
Καὶ ἀθλιότητι νὰ βιώμεν;

Μόνη μετάνοια θεωρεῖται
Ὅταν ἀφίνη τις τὴν κακίαν,
Καὶ εἰς τὸ μέλλον ἐνασχολεῖται
Εἰς τὴν οὐράνιον εὐτυχίαν.

ΙΔΙΟΤΕΛΕΙΑ.

Ἐάν οἱ ἰδιοτελεῖς ἐγνώριζον πόσον ζημιονοῦνται ἐνα-
κα τῆς ἀξιωματικῆς ἰδιοτελείας των, πόσον ἀράγε
δὲν ἤθελον προσπαθεῖ καὶ τί δὲν ἤθελον ὑποφέρει δι-
πως μιμηθῶσι, τὸ κατὰ δύναμιν, τὸν μεταχειριζόμε-
νον καὶ τὴν σοφίαν καὶ ἰσχύον του νὰ ἀποκαταστήσῃ
ἄλλους εὐτυχεῖς!

ΧΡΥΣΟΥΣ ΚΑΝΩΝ.

Σκέπτου ὅσον δύνασαι περὶ τῶν καλῶν ἰδιοτήτων
τῶν ἄλλων· λησμονεῖ δὲ καὶ ἀποσιώπῃ τὰς κακὰς τῶν
ἰδιοτήτας.

Ἀπὸ ὀργίλους στοχασμοῦς, ἔργα φιλονεικίας
Ἀπέχετε παιδικὰ μου, κι' ἀφ' ὧν τὰς κακίας·
Διότι πᾶς ὁ ἀγαπῶν τοιαύτας ἀνομίας
Δὲν εἶναι δοῦλος τοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ τῆς ἁμαρτίας.

* Ὁ νικῶν ἑαυτὸν εἶναι ὁ μέγιστος τῶν νικητῶν.
* Ὀλίγαι βράνιδες βροχῆς ἀναζωογονοῦν τοὺς λει-
μῶνας· καὶ ὀλίγαι ἀγοθοεργίαι φαιδρύνουν τὸν κόσμον.

Τὸ ὠραιότατον καὶ ἀθωότατον πάντων τῶν ἐπὶ τῆς
γῆς εἶναι τὸ ὕδωρ. — Πίνει λοιπὸν οὐδὲν ἄλλο εἰμὴ τὸ
διαυγὲς καὶ χρυστάλινον νάμα τὸ ἀναβλύζον ἐκ τῶν
πηγῶν.

Ἀμαρτήματα μὴ πράττετε, ὀργίλως μὴ καλῆτε,
Ὅσοι Σωτῆρα καὶ Θεὸν ἰὸν Ἰησοῦν καλεῖτε.

— Ἐπειδὴ ἀναγκαζόμεθα νὰ ἐκδόσωμεν τὸ φύλ-
λον τοῦτο τοῦ Ἰουλίου ὀλίγον πρὸ τοῦ συνήθους και-
ροῦ, καθ' ὃν λαμβάνομεν τὴν λύσιν τῶν αἰνιγμάτων
ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἀναβάλλομεν
τὴν λύσιν τοῦ αἰνίγματος τοῦ δημοσιευθέντος εἰς τὸ
προηγούμενον φύλλον διὰ τὸ προσεχὲς φύλλον.

— Ἡ λύσις τοῦ αἰνίγματος τοῦ ἐν τῷ φύλλῳ τοῦ
Μαΐου, ἣτις κατὰ λάθος παρηλήφθη, ἦτο ὅφεις, ὄφεις, ἔς.

ΙΕΡΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

1. Μεταξὺ ποιῶν συγκαταριθμοῦνται οἱ διολοὶ εἰς τὴν Ἀ-
γίαν Γραφήν;
2. Ποία οἰκογένεια ἐταξείδευσεν εἰς μέγαν τινὰ ὠκεανόν;
3. Ποῦ ἀπέθανεν Ἱερημίας ὁ προφήτης;

ΕΪΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

* Ἀστὴρ τῆς Ἀνατολῆς, * Ἐφημερίς διὰ οἰκογε-
νίας, ἅπας τῆς ἐβδομάδος ἐκδιδομένη, περιέχουσα
ὕλην ποικίλην καὶ διδακτικὴν, ἔξη δὲ μὲ τὰς μεγαλει-
τέρας Ἀθηναϊκὰς ἐφημερίδας κατὰ τὸ μέγεθος. Τιμὴ
ἐτησίᾳ προπληρωτέα δρ. 6. Στέλλεται δωρεὰν εἰς τὸν
ὅστις ἤθελε κάμει 20 συνδρομὰς εἰς τὴν Ἐφημερίδα
τῶν Παίδων.

— Σώματα παρελθόντων ἐτῶν ἀπὸ μὲν τῆς ἐνάρ-
ξεως τῆς Ἐφημερίδος (1868) μέχρι τοῦ 1874 πω-
λοῦνται ἀντὶ λεπτ. 80 διὰ τοὺς ἐν Ἑλλάδι καὶ 1,50
διὰ τοὺς ἐν Τουρκίᾳ, τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν συμ-
περιλαμβανομένων· τὸ δὲ τοῦ παρελθόντος ἐτους 1874
ἀντὶ 1,20 διὰ τοὺς ἐν Ἑλλάδι καὶ 2. δρ. διὰ τοὺς ἐν
Τουρκίᾳ.

— Εἰς πάντα ὅστις ἤθελε κάμει πλέον τῶν 5 συν-
δρομητῶν καὶ ἀποστέλλει τὰς συνδρομὰς εἰς τὴν Διεύ-
θυνσιν, θὰ ἐκπίπτωνται εἰκοσιπέντε τοῖς ἐκάτῳ, καὶ
προσέτι πληρώνωνται τὰ ταχυδρομικὰ τῆς ἀλληλο-
γραφίας.